

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

OPONENTSKÝ POSUDEK vysokoškolské kvalifikační práce

Program: bakalářský
Obor: Taneční věda
Jméno studenta: Jana Maroušková
Název práce: **Divadlo Archa a jeho podíl na utváření taneční scény v Praze v letech 1994-2002**
Vedoucí práce: Prof. Mgr. Dorota Gremlicová, Ph.D
Oponent práce: MdA. Elvíra Němečková, Ph.D

	A	B	C	D	E	F
Volba tématu	X					
Formulace cílů práce	X					
Volba metodiky zpracování			X			
Splnění cílů práce			X			
Obsah práce			X			
Práce s prameny a zdroji informací (citace, odkazy a poznámky)		X				
Struktura a formální úprava práce			X			
Stylistická úroveň textu a přesvědčivost argumentace			X			
Jazyková úroveň textu (gramatika, pravopis)			X			
Aktuálnost a odborný přínos práce		X				

Text posudku:

Výběr tématu Jany Marouškové velmi oceňuji. Souhlasím, že Divadlo Archa sehrálo velkou roli při formování českého současného tance jako jeho inspirátor i jako platforma, na které se mohl realizovat. Navíc, tato instituce v letošním roce slaví důležité výročí a její existence se téměř kryje s existencí našeho samostatného státu. Na Archu se tedy dá pohlížet i jako na jakési zrcadlo, které celou éru odráží.

Diplomantka historii divadla rozdělila na dvě etapy a pro účely svého textu se rozhodla zkoumat první z nich, vymezenou datem vzniku instituce (1994) a datem katastrofických povodní, které náš stát postihly v roce 2002. Stejně, jako mnohé jiné kulturní instituce, i Archa byla tehdy vodou poškozena a její obnova logicky znamenala i počátek nové éry divadla. I toto rozhodnutí hodnotím jako přínosné. Období 90. let formovalo nejen novodobé dějiny našeho státu, ale také podobu české umělecké tvorby, jak jí zníme dnes. Byla to doba hladu po zážitcích, i vědomostech, které se valili přes nově otevřené

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

hranice, plná entuziazmu a velkých plánů. Archa byla z určitého úhlu pohledu zhmotněním toho všeho.

Práce, kterou Jana Maroušková předkládá, je členěna do několika oddílů: Po úvodu, ve kterém vysvětluje volbu tématu, jeho časové vymezení a metodiku výzkumu, které zvolila, se pokusila vypořádat s některými pojmy, které se práci objevují. V poslední podkapitole této sekce nastiňuje vznik a vývoj nezávislé taneční scény v Čechách. Třetí kapitola je věnována zrodu divadla Archa a jejímu stvořiteli a řediteli, Ondřeji Hrabovi. Stěžejní část práce tvoří podrobný popis vybraných produkcí divadla, které jsou doplněny o dobové ohlasy a další podrobnosti, které se diplomantce podařilo shromáždit. Následující příloha obsahuje vedle fotografií podobnější informace o popisovaných projektech, a tabulku tanečních představení, seminářů a dalších akcí divadla Archa uváděných v letech 1994 – 2002.

Předkládaný text je poměrně rozsáhlý, zabírá 60 stran, a je zdrojem mnoha užitečných informací. Zejména si cením hlavní části práce, ke které diplomantka dokázala nashromáždit mnoho zajímavého materiálu. Text sám je obsáhlý a čtivý, občas se zde ale objevují určité stylistické vady na kráse, občas se najde nějaký drobný překlep, nebo špatně umístěná čárka. Někdy diplomantka sklouzává k poněkud novinářské formě vyjadřování (možná je to v místech, kde větší mírou pracovala s podklady získanými z periodik).

Slabinu práce nacházím v pasážích, které tuto hlavní část rámují.

Největší část mých výtek směřuje ke druhé kapitole, která čtenáře měla uvést do doby, ve které Archa vznikla. A také ke kapitole poslední. Od studentky oboru taneční věda bych na tomto místě očekávala trochu hlubší ponor do problematiky a mnohem větší úsilí v oblasti hodnocení výsledků výzkumu. Uvedu alespoň několik příkladů:

- Oceňuji, že se Jana Maroušková pokusila definovat některé odborné pojmy, se kterými se v souvislosti s tématem setkala. Z textu však nevyplývá, proč cítila potřebu vypořádat se s výrazy „současný tanec“ a fyzické divadlo“, ale už ne například s pojmy „pohybové divadlo“, nebo „butó“, a proč tak učinila právě na začátku druhé kapitoly.
- V případě termínu „současný tanec“ jsem s diplomantkou v zásadě za jedno, ale v případě „fyzického divadla“ si myslím, že jasná definice pojmu by v tuto chvíli vyžadovala hlubší odbornou diskuzi.
- Podkapitola 2.3. **Vznik a vývoj nezávislé taneční scény v Čechách** by si podle mne zasloužila mnohem více místa. Je totiž klíčová k pochopení významu divadla Archa. Bohužel právě zde se nalézají nejvíce zjednodušených tvrzení a trochu odbytých pasáží. Zejména mi tu chybí hlubší analýza období konce 80. a počátku 90. (a ze strany diplomantky také snaha o větší pochopení doby). Právě přerod „starých časů“ do „nových časů“ je nesmírně důležitý (myšlenkově, právně, organizačně). Kdyby k tomu došlo, pak by se v textu nikdy nemohl například objevit odstavec 2 na straně 15. (Je vztažený ke konci 80. let, nebo k porevolučnímu dění?).

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

- Je pravda, že tahdy neexistovalo divadlo, které bylo dedikováno pouze tanci. To ale neznamená, že by neexistovala místa, kam se na současnou pravidelně tvorbu chodilo. Právě to byla živná půda pro koncepcie budoucích divadel, jako je Archa, Roxy/NoD, Ponec, Alfréd ve dvoře. I ty by si v této kapitole zasloužily zmínku. Když už žádný jiný prostor, pak by tu měl objevit alespoň legendární klub Na Chmelnici.
- Tanec Praha nebyl jediný festival, vzniklý před revolucí, jehož prostřednictvím se k nám dostávaly zajímavé zahraniční soubory.
- V kapitole 5. **Závěr** bych pak uvítala skutečné zhodnocení první etapy existence Archy a jejího dopadu na naši uměleckou scénu. Diplomantka by si také sama mohla odpovědět na některé otázky, které jí samotnou napadly. Například by bylo zajímavé zjistit, jak v době mezi lety 1994-2002 vypadala situace s reflexí divadelních představení všeobecně. To by mohlo osvětlit situaci s absencí pravidelných ohlasů na produkci divadla Archa.

Přes všechny své poznámky shledávám práci Jany Marouškové zajímavou, a přínosnou a jsem si jistá, že mi během obhajoby uspokojivě odpoví i na mé výše uvedené výtky.

Celkové hodnocení (*pouze oponent*)

Práci k obhajobě: **doporučuji**

Navrhuji hodnocení: **C**

Podpis hodnotitele: Elvíra Němečková

Datum: 2.3.2019